

Megjelen hetenkint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési díj:
Egy évre 8 frt
Félévre 4 „
Negyedévre 2 „

Az előfizetési pénzek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KOZLÖNY.

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmond
sor 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 kr.

Nyilttér soronkint 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Laptulajtonos és felelős szerkesztő:
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztési iroda: Kovácsutca 358. sz.

Szerkesztő-társ
Karsa Tamás.

Kiadó:
Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:
Fünteza 451. sz. a. az Urbán-torony átellenében.

Megyei önkormányzat az irodalom terén.

III.

Európa némely nemzetei óriási előlépéseket tesznek az ipar, kereskedelem, termelés és feldolgozás, a szellemi s anyagi fejlődés és gyarapodás terén — bár igényeik még ezen eredményeknél is nagyobbak, mert hiszen: annak, hogy naponta újabb irományt mutathatnak fel a tudományok, az ipar s gazdaság, sőt a művészet minden ágaiban is, fő ösztöne az, hogy: az eddigi sikerrel még mindig elégedetlenek.

Nemzetünk nem tarthatott mindenben lépést ama boldogabb nemzetekkel; de igényeink kivált némely osztályoknál — kivált az ipar és művészet terén semmi-vel sem állanak hátrább mint ama boldogabb nemzeteknél.

Nem kevesebb jelentékenyek ama szellemi igények, melyeknél fogva minden nemzet, minden polgár számadást kíván saját vagyonáról; felelősséget kíván kötni a legfőbb jogok gyakorlásához; és igen rossz gazdának tartaná azon ivadékok, mely az ősei által kivívott jogokat, intézményeket stb. megseborítaná vagy lehetősen nem gyarapítaná. És szintén gyorsabban haladnak elő mostanában eme szellemi igények is, mintsem a szokásos halogatási rendszer által kielégíthetnének.

Nemcsak elvben, de gyakorlatilag is mindinkább elismerendő és kielégítendő a népek ama joga, miszerint: az állam egy polgára se maradjon kellő kiképzetés nélkül legalább arra nézve, hogy élelmét beszerezhesse becsületes és törvényes úton, módon — sőt — egy kiképzett tehetség se maradjon tehetségeinek megfelelő pályán, melyen ön, családja s nemzeti, anyagi vagy szellemi fejlődését elősegíthesse.

Arra nézve, hogy szellemi és anyagi igényeinket kielégíthessük, nem elég a „lealkudás“ tanát bármily erősen hangoztatnunk. Az önmegtagadás nem önmegelégedés. Hanem mindenek előtt szükséges igyekeznünk, hogy a termelés és feldolgozás és az ezeknek megfelelő növelés rendszerét mielőbb oda vigyük, miszerint helyes és méltányos igényeinket önértékű kielégíthessük.

Annyival inkább szükséges ez, mert a nemzet, mely saját igényeit kielégíteni nem képes — igényeinek fokozódásával arányosan súlyos önállására s nemzeti létére nézve.

Ámde a termelés, értékesítés és az ezekhez kellő növelés, mint szintén a közműveltség vagy politikai viszonyok bármely ágazataiban tekintünk szét — mindenhol hiányokat — óriási hiányokat látunk — s így természetesen vár reánk minden irányban hazaszerte.

Nem felel meg magasztos céljának népnevelésünk — nincsenek gazdasági, erdőségi, ipar s kereskedelmi iskoláink. Elavult tanok, emészthetetlen szabályok a földi s társadalmi élettel semmi összeköttetésben nem álló elméleti tételek stb. stb. adatnak át növendékeink agyába s keblébe firól fira, melyek, iskoláik bevégezése után sem nem kamatoznak, sem nem gyarapodnak, mi tanúsága annak, hogy „nem nekik valók.“

Igen is égető szükség mind anyagi mind társadalmi életünkre nézve, hogy egymást megértjük, saját helyzetünkről és viszonyainkról Európa más nemzeteihez viszonyítva is minél tisztább ismereteket szerezzünk, minél több eszmét cseréljünk, s így teendők útját, módját eszközeit kellően válogassuk egybe.

Szükséges, hogy önzeinkbe vegyük, a jog és törvény korlátain belül ön anyagi és szellemi érdekeink előmozdítását s igényeink kielégítését.

Szükséges, hogy minden vidék, minden megye, lehető részletes önismeretet szerezve s mintegy keblére vagy úterére téve kezeit, meghatározza: ezt birom, ezt tehetem; ezen intézmények vagy eszközök hiányzanak a közművelődés kellő előléptetéséhez — ezeket tehát saját erőmből megkezdem, elvárva, hogy a haza legáltalább anyagi segélyvel járjon ez ügyem előmozdításához, mint mennyit önértékűl kifejthetem.

Ezen megyei vagy vidéki önértékű kifejtés, legyen az valamely gyár vagy tanoda vagy bármely intézet vagy egyesület alapítására határozva: legbiztosabb mérve a valódi jól átértékelt s megdöntött szükségletnek — legvilágosabb biztosítékot viszont arra, hogy a haza közvagyona vagy segédereje nem fordítatik kétes sikerű erőtetett kísérletekre: és mert a segély azon arányban növekedik, a mely arányban a vidéki erő kifejtheti: legbiztosabb ösztöne az erő kifejtésnek.

Nemzetünk általános előhaladása tehát a gazdaság, az ipar, tudományok stb. terén csak akkor tarthat lépést Nyugot-Európa boldogabb nemzeteivel, vagy legalább (ha igényeinket némely részben lealkudni elég erősek leszünk) igényeink előléptéivel, ha mindazon szellemi s anyagi eszközöket, melyek által ezen haladást előmozdítani lehet, minden hazafi és honleány saját ügyét tekintve, megyszerte tehetsége szerint előmozdítja: helyzetünket, tehetségünket, igényeinket stb. felderíti s közmegegondolás útján közös teendőinkhez a haza is hozzájárul.

Természetes dolog pedig, hogy megyei vagy vidéki helyzetünk, véleményünk, tehetségünk, igényeink stb. iránt csupán az irodalom: a közös gondolkodás és tényezési eszköze és egyszerűsége a vonatkozókat buzdító vagy megnyerő nagyhatalom által lehet temérdek teendőinket egyetértőleg kijelölni — azt, hogy vidéki igényeink nemzeti támogatást érdemelnek kideríteni s így növeltetési, politikai stb. reformjainkat megkezdni, sőt végrehajtani. — Igen is szükséges tehát, hogy megyei életet alakítsunk az irodalom terén.

KUBINYI LAJOS.

Magyar liszt.

London, február 26. 1866. 123. Fenchurch Street E. C.

Tisztelt Szerkesztőség! Honi iparunk ezen legvirágzóbb, mert viszonyainkból legtermészetesebben kinövő ágáról pár szót mondani annál időszerűbbnek vélem, mert az ujjal hazulról hozzám sürűben érkező tudakozások arra látszanak mutatni, hogy nem távol már az idő, midőn a növekedett termelés a rendes fogyasztás és belkereskedelem szükségleteit túlhaladja, s a külföldi piacok felé kellend fordulni a főlöszeg értékesítésére végett.

A gazdasági iparunkra nézve epochát képzett londoni kiállítás óta, midőn lisztjeink elsősege oly fényesen elismertetett, több dicséretes kísérlet tétetett, úgy malmaink, mint egyes pesti s triestli vállalkozók részéről az itteni piacon, de a siker nem vala bátorító. Mondjuk ki egyenesen a magyar lisztnek nincs kelete a londoni piacon, de amint sok más egyébről is mondatott: *nincs — de lesz.*

A közönséges minőségű (mely 128 angol \mathcal{L} = 116 Zollverein \mathcal{L} hordócskákban szállítandó) nem versenyezhet az Amerikából sokkal alacsonyabb vitelbér mellett érkező hasonnemű liszttel. Finomabb 0 és 1 jegyzetű mulliszteinknek pedig más, alább elmondandó okoknál fogva nincs kelteik. Pedig bár mely szakembernek mutat azokat, elismeri, hogy a legfinomabb francia grauu lisztet minden tekintetben (tán csak színben nem) felülmulják, úgy, hogy ha a francziának 40 schilling a piaci ára (pr. zsák 280 angol \mathcal{L} Ca 250 Zollverein \mathcal{L}) a magyart 55 schillingre becsüli — sőt a fogyasztó, ki ép ily finom lisztet keres, a 60 schillinget is megadja zsákjáért. — És mégis, ha nagybani megvétel végett

ajánlom a kereskedőnek, nem kell; de még bizományilag sem fogadja szívesen el; mert azt mondja rá, hogy ily portékánál „több a baj mint a vaj.“ Így tehát a dicőség megvolna, de kereskedelem nincsen. — (Nem így vagyunk-e itten tokaji borainkkal is?)

Ezen jelenségnek okai részben elháríthatlanok, részben pedig olyanok, melyek idővel magoktól is megszűnendnek, de melyek elhárítása egy kis erő megfeszítéssel nagyban sielhető.

Az első kategóriába azon okok sorozhatók, melyek az angol nép megszokott élelmezési s háztartási módban gyökereznek. Ismeretes közmondás: „Le français dîne, l'anglais mange.“ a franczia *ébedel*; az angol csak *étkezik*. Hogy melyik életmód felel meg jobban a diétetika törvényeinek, hogy mi ad egészségeseb tápot, teremt erősebb izmokat, a félig nyers, véres Rumpsteak-e vagy a Poulet-Marengo? Itéljék meg a doktorok; mincünk kereskedőkül csakis a tényállással lehet dolgunk, ez pedig azt tanúsítja, hogy a *konyhaszat*, melyet Brillat — Savarin és fehér siphás apostolai a kontinensen egész a rendszeres tudomány színvonalára emeltek; e szigeten maiglan is a legkezedtelges fokon áll.

Angolhon még most is ép úgy mint mikor Voltaire tartózkodott vala itt mint politikai szökevény „száz hitfelekezetet és csak egy *sauce-t val*.“ Les anglais ont cent religions et — une sauce.“ Az angol konyha nem ismeri sem a melételt, sem a rétest, sem a kúrtós kalácsot; nem ismeri azon számtalan nyújtott, s lapozott tejjes, vajas vagy turós tésztaeműeket, melyekkel Bécs dicsekedik, sem végre ama száz féle süteményeket, melyek a párizsi *patisserie* remek művei. Még a klasszikus zsemlye is egész Londonban csak egyetlen egy sütőnél található, ez is Bécsből került ide s csak pár évvel ezelőtt.

E szigeten az örökös, solid, de otromba Pudding uralkodik, mellette luxusképen a biscuit-félék meg a mindennapos piritós (toast). Ezekhez nem szükséges a finom magyar liszt. Az *udvar* számára (és itt mely loyaltással legyen mondva, Buckingham palotában bosszantólag sovány konyha járja) tán egy egy Bécsben vagy ausztriai fürdőben megfordult angol család számára vétetik hébe-korba egy zsáknyi magyar liszt, ilyenkor meg is vétetik a borsos ár. — De mind ez nem kereskedés. —

Más részt azonban nem lehet tagadni, hogy a főurak, a clubok, a nagy vendég fogadók franczia szakácsokat tartanak; tehát *ébedelnek* is és nem csak *étkeznek*. Vegyük ehez az itten állandón lakó vagy ideiglenesen tartózkodó idegen családok számát, mely Buda-Pest összes népességét jóval meghaladja. — Ezek leginkább csak azért élnek angolosan, mert az otthon megszokott és kedvelt sütés főzéshez szükséges kellékek, vagy éppen nem található, vagy lakásaikhoz mértékűekre (angol) távol eső piacokon árultatnak csak. A ki Londonban csak egyszer megfordult, tudja, hogy minden nagyobb ház csoport (square vagy Terrace) mögött van egy kizárólag élelem szerekkeli kereskedésre szánt utca. Ott tartják a sütő, a mézárós, a hal, gyümölcs, zöldség, fűszer sat. árusok boltjait. A gazdaszönynek még odáig sem kell fáradsnia, mert a mondott boltok minden reggel körül járják legényeiket a szomszéd gentlemen házakhoz megrendelések főlvétele végett, s a megrendelt halmikat később, sebes kétkerekű kocsikok szét is küldözgetik. Semmi kétség, hogy ha az ily város részeken kicsinyben magyar liszt is árultatnék, ha jeles minőségének megismertetésére a tudott eszközök (publicitás) mozgásba tétetnének, minden jobb módu család szívesebben használná a magyar lisztet a francziánál. Mert csak egyetlen egy kísérlet és összehasonlítás után kiderülne, hogy a magyar liszt 1/2 pennyvel fontját drágábban fizetve 2 pennyvel olcsóbb szaporaságánál fogva a franczia lisztnél.

Idővel a magyar liszt elismerése is általános leend, ez minden erőködés nélkül részünkről magától meg fog jönni. Ez szerencsés sorsa minden valóban jó portékának.

Idővel, ha majdan az osztrák- angol kereskedelmi szerződés minden jótékony következményeiben kifejődik, midőn az angol gyártmányokkal Fiumebe, s Triestbe érkezett hajó olcsóbb vitelbér mellett — mert vízteherként — hozandja ide a magyar terményt, akkor talán közönséges lisztjeink is versenyezhetnek az amerikaiával.

Idővel, majd ha malmaink szaporodásával (már pe-

dig mulhatatlanul szaporodni fognak) a készület sokszorosan felül mulandja az eddigi kereskedelem szükségletét, midőn annyi lesz a liszt, hogy nem tudnak vele hova, akkor majd malmosaink magok felkeresendik a londoni piacot, és ha a czélt ohajtják, az eszközöket sem fogják restelni.

De egy kis erőmegfeszítés mellett e czél sokkal hamarabb lenne elérendő. Képtelenség egyes kereskedőtől várni (s more patrio hazafiságára hivatkozván), hogy ő áldozzon időben, fáradozásban és pénzköltségben egy végtére is csak a malom részvényeseknek gyülemölcsözö vásár elkészítése végett. Ilyetén előleges költség tán egyes malomnak is nehezen esnék. De miért ne cselekednének malmosaink, vagy is az illető részvény társaságok, miért ne cselekednének úgy a mint tettek némely párizsi malomtulajdonosok?

A párizsi piacon alkalmasint ezek is csak egy versenyeznek mint mások, tán egymást jól meg is lisztlopózzák, de a londoni piacra nézve frigyel kötetek magok közt öten, s válltelve, egyetemesen dolgozva annyira vitték, hogy V. M. (5 Moulins) jelzetüliszt a legnagyobb keresetségek örvend, hogy azt mutatvány nélkül is nagyban veszik és pedig pár shillingel drágábban mint bármely más francia lisztet. (G. L.)

Országgyűlési tudósítások.

Az erdélyi magyar és székely követek naponta jelentkeznek a képviselő házban; az utóbbi napokban is többen igazoltattak. — Igazoltatott továbbá a folyó hó 17-iki ülésben báró Vay Sándor. zemplén-megyasszói képviselő is. A bizottságokat több erdélyi taggal szaporítják.

A horvát országgyűlés hivatalosan tudatta a képviselőházzal, hogy a Magyar- és Horvátország közjogi viszonyait rendezendő tizenkéttagú küldöttséget megválasztotta. A képviselőház, szombati ülésében elhatározta, hogy e czélra, a főrendekkel egyesülten, szintén országos küldöttséget választ, melynek a következő három elvet adja utasításul: a magyar korona területi épsége fentartandó; a magyar korona alá tartozó tartományoknak a sanctio pragmaticában meghatározott elváhatlan kapcsolata szintén épségben tartandó; a két küldöttség megállapodásai helybenhagyás végett az országgyűlés elé terjesztendők.

A nemzetiségi ügy előkészítésére több felsőmagyarországi s egy aradmegyei képviselő külön bizottság megalakítását indítványozta. Az indítvány elvileg elfogadtatván, határozatba ment, hogy azon főbizottság javaslata alapján fog elintéztetni, mely a különféle bizottságok kiküldése iránt lesz javaslatát előterjesztendő.

A f. hó 19. tartott ülésben olvastatott fel a felirati javaslat s egyhangulag elfogadtatott.

Hodosiu nem szavazott. — Mintegy 25 képviselő nem volt jelen. Ezek között van: Babes, Borlea Dobránszky.

A többi jelenvolt képviselő mind igennel szavazott. Gróf Apponyi, s különösen Bartal „igen“-jét a ház megéljenzelte.

A felirat részletes tárgyalása is megtörtént.

Az állandó bizottmány tagjaira nézve a beadott 271 szavazat eredménye következő: Gajzágó Salamon 245, Hosszu József 236, Torma Károly 233, Dedinszky József 154, Zichy Antal 144, Várady Gábor 143 gr. Ráday László 123, Királyi Pál 116 és Csengery Imre 115 szavazatot kapott.

Ujdonságok.

* A kassai társalgási-egylet az alapszabályoknak a nm. magyar kir. helytartó-tanács intézménye értelmében leendő módosítása végett f. hó 25. rendkívüli közgyűlést fog tartani. — A közönség iránti figyelemből igen ohajtandó volna, ha nem csak a társalgási, — de más

egyletek t. jegyzői is értesítsenek lapunkat a gyűlések eredményéről.

* A kassai lelkes műkedvelők által tegnap szerdán rendezett jótékonyczélu előadásban közreműködtek: Forgách Eleonora-, Semsey Csáky Irma grófnők; Dericsényi Ilona, Patay Mariska, Bornemisza Gizela, Csányi Cornelia, Hermann Aurelia, Repnik Mária, Wolny Stefanie és Alexandrie kisasszonyok. Kállay Aurel, Jasztrabszky Kálmán, Viczmándy Ödön, Koláresik Mihály, Pozorszky, Huszka Antal, Imre Lőrincz és Willenrotter urak. Ma van a második előadás. Mindkettőről jövő számunkban referálunk. —

* Szombaton f. hó 24. Rónayné-Prielle Lila jutalomjátékául adatik: „A völgy liloma,“ jeles francia dráma 5 felvonásban, írta Feuille Octáv. A jutalmazandó derék művésznő, s a nevezetes darab, mely Kassán még eddig nem adatott, egyaránt megérdemlik, hogy a színház minden zuga megteljen. Reméljük is, hogy Rónayné jutalomjátéka ez idén sem lesz kisebb, mint az elmúlt évi volt.

* Lósz József Kassa szab. kir. város érdemes főjegyzőjét nevénapja előestéjén a kassai jogász-dalárda fényes serenade dal tisztele meg.

* A Rónay-párt nem tudja a debreczeni közönség elfelejteni. A „Hortobágy“ azt írja: hogy valahányszor ezen jeles művészpárt emlegetik a lapok, mindannyiszor eszükbe jut a debreczenieknek azon veszteség, mely távozásuk által a debreczeni színházat érte.

— Ö Felsége legl. kegyelemből megengedni méltóztatott, hogy Pulszky Walter Terézia asszonynak — kit ugyancsak ama kiapadhatatlan forrásu legfelsőbb kegyelem Sárosmegyében fekvő jószágai birtokába nem rég visszajuttatott, — az ezen jószágok után eső s eddig a kincstár által kezelt földterhermentesítési kötvények és az ezekhez tartozó jeveldelmi jegyek is kiadassanak.

* A hírlapok bélyegadója czimvel a Pesti Naplóban egy közérdekű czikk jelent meg, melyben Jánosi Ferencz azt indítványozza, hogy a sajtót anyagilag is szükséges levén folszabadítani, a kormány a bélyegadó elvesztéséből eredett kárát a kis lutrik rescontóinak bélyegzésével pótolja. Így egy rossz szenvedélyt fog megadóztatni egy erény (az olvasásvágy) helyett; felszabadítja a tudvágyat, hogy büntesse a szennyes kapzsiságot. A nyerni vágyók az egy krajczár fölemelést észre sem fogják venni, s az állam is többet venend be. Figyelemreméltó indítvány. — Ohajtjuk, hogy ne hangozzék el a pusztában.

— Az akademiában tegnap, f. hó 18. ment végbe az elnök-választás. Első jelöltté választott b. Eötvös József alelnök 16 szavazattal. Ö exciái b. Vay Miklós 10, és gr. Mikó Imre 6 szavazatot nyertek. Az elnökválasztás eredménye megerősítésre legf. helyre már felterjesztetett.

— Az ideai Teleki jutalmat Zichy Antal nyerte meg. A bírálati jelentés, melyet Gyulai Pál szerkesztett, különösen megemlékszik még a „Szerencsés Imre“ „Kanut gróf“ és „Fatyu Borics“ czimű tragoediákról, melyekben a bíráló választmány több dicsőre méltó talált.

TÁRCSA.

Pál vitéz.

(Tört. beszély.)

VIII.

A jutalom.

(Folytatás.)

Ragyogó császári udvarba, élénk ellentétébe a pusztá háznak, a gazdagság, a pompa, e földimennorszag csarnokába lépünk; a császárok s királyok koronája a legbölcsőbb s legszerencsésőbb fön, Nagy Leopoldon nyugszik, kinek fegyverei Madridtól Budavárig, a Csendes tengertől a Fekete tengerig győzelmes diadalmenettel vonultak végig, ki letiporta a büszke keleti sultánokat, megbabolázta XIV. Lajos messze terjedő vágyait, lecsöndesíté népeinek háborgó kedélyét, s századokig dult birodalmára a meglegedés öröm virágait hintette.

Első Lipót fél Europa meggyőzője nemcsak hatalmas országlár, de nyájas, leereszkedő keresztény is vala; nemcsak a kulföldi követek alázatos hódolatát, de a szegények és szenvedők panaszait is örömmel kihallgatá, s minden héten háromszor nyitá meg termet a

nyilvános kihallgatásokra, hol óráig atyai részvétellel elbeszélgetett szegényebb sorsu gyermekeivel.

Egy ily nyilvános kihallgatás alkalmával, a várakozó előcsarnokban a nép tömeg közt egy gyönyörű nő tünt fel, kit közelebről meg kell ismertetnünk kedves olvasóinkkal.

E hölgy Prágai Andrásné született B. Regina, egy felső magyarországi alsóbb rangu hivatalnok leánya volt, ki gyermeksége óta annyira meg szokta atyja czimeit közt a kir. kincstári czimeket hallani, hogy végre magát is valami a kincstár örökösének képzelé, habár nem volt egyebe, mint egy pár agátként ragyogó szem, rubin piros ajka, melyekkel ellenállhatlan bűbájjal tudott mosolygani, s mosolyával számos ifjakat lánczolt le, kik kezéért esengtek; de ő hiu gögijében valami alispán vagy szolgabíró féle férjre várt, s bőven osztogatá az üres kosarakat, az évek repültek egymás után, a tekintetes foldes urak még sem kopogtattak ajtaján; végre a kir. kincstár hivatalnok leánya megunt a hosszas várakozást, egy éltes örmény kalmárnak nyújtá kezét, ki ha nem is hozott magas czimeket, de adott fényes aranyakat és gazdagságot kárpótlásul.

Házass együttlétek rövid és kinteljes volt, az agy férj megszokva a mérsékletes életmódot, lelke felsírt midőn batvan év alatt összegyűjtött kincseit pusztulni látta pazarló neje keze közt, kinek ujabbnál újabb pompás öltönyök és fényűzési czikkek kellettek, az öreg férjet e mellett meg a féltékenység daemona is gyötörte, mert szép neje nem viselte úgy magát, hogy hűségében és erényében teljesen bizhatott volna; az ő eg férjet a

— A párisi világhírládsora három annyi kiállító jelentkezett a birodalomból mint a londonin volt. Angliában 1413 kiállító volt, most Franciaországban 3078 van bejelentve. Ezek közt van: Magyarországból 347, Erdélyből 33, Horvátországból 43, Slavoniából 111, Dalmatiából 9, Fiuméből 9 kiállító.

— Aradon összesen 140,500 mázsa dohány váltattott be ez idén a kincstár részére. Tegyük egy-egy mázsa árát általánvéve 9 ftra, úgy csupán Aradon 1,264,500 frt. fizettetett ki dohányért. Ezen összegnek legalább 10%-je itt költetik el, mi 126,450 ftot tesz. A munkások által is legalább 100,000 ft. hozatik forgalomba, mit az előbbivel összeadva, többet tesz 1/4 millió ftnál. Ezen összegből elesik Arad, ha a dohányraktárakat Kurtieson építették volna. — B.-Csabán beváltottak 93,500, Kigyóson 24,600, Apátfalván 18,000 mázsa dohányt.

— A pénzügyminiszterium kiadásáiban közelebről tetemes meggazdálkodás történik. 1000 finacezör és számos finacezör biztos bocsátatott el a szolgálalból. A finacezörök közül még 2000 ember fog elbocsátatni.

— Az osztrák nemz. bank június hónapban új 10-forintos bankjegyeket kezd kiadni, s a jelenlegi ötforintosokat beváltja a forgalomból. Az új bankjegyeknek ugyanazon nagyság s alakjuk lesz, de a szélükön levő rajzok s arabeszekek újak, az alnyomat zöld. Az 5. szám, mely eddig veres alapon halványpiros szín-nyomatu volt, az új bankóban sötétkék arabeszekké van nyomva, a sorozat szintén kék, a többi szöveg fekete.

— A magyar képzőművészekhez. A magyar képzőművészeti társulat f. 1866. évre tagjai közt kiosztandó 2 albumlapra pályázatot nyit, minden lapra egyenkint 250 frt. tüzetvén ki tiszteletdíj a következő feltételek mellett: 1. Sem a szakma sem a tárgy ki nem jelölttven, hanem a művész szabad választására hagyatván, lehet e mű történelmi, vagy a népeletből merítve, lehet tájkép, állatopozortozat stb. 2. Szabadon választja a művész tárgyát, annak kiviteli modora sem határozatlan meg, ugyanazért lehet az köráraj, kö- vagy fametszet, kö- vagy rézkarcz, s ha a művész maga kinyomatás alá el nem készíthetné művét, arra jeles szakértőt ajánlhat, kivel is czírnat ő egyezkedik. 3. A kép nagysága körülbelül 12—17 hüvelykmértékben tartandó. 4. A versenyzésre beküldendő mű mellett a kivitel neve és az arra ajánlkozó művész neve is bejelentendő. A műszerző neve jelíges levélben lepecsételve nyujtassék be, az ajánlatok pedig nyitott levélben csatoltassanak a mű mellé, megtartatván egyébként a versenyzés szokott szabályai. 5. A 250 frt. tiszteletdíj, egészen csak a nyomatásra elkészített műért adatik ki. 6. A pályamű beküldésének zárhatáridejét f. év július 1-seje tüzetik ki, mely ideig azok a társulat titkári hivatalában (magyar tudományos akademia palotája) elfogadtatnak. Kelt P-sten, az igazgató választmány f. 1866 márczius 1-én tartott választmányi üléséből. — Telepy Károly, társulati titkár.

— Büntetés bélyegcsontkításért. Emitteték volt nem rég a lapok, hogy feladások következtében kutatás történt a tiszai, a galiczi Károly Lajos- és osztrák államasuttársaság levéltáraiban. Most halljuk, hogy a finacezok csakugyan találtak ott több oly írást és könyvet,

folytonos aggodalom és gyötrelm el végre sirba döntötte, a fiatal özvegy most szabad lön, előtte nyitva a világ, még alig hangzott el a temetési gyászdal háza előtt, rögtön elutazék a fővárosba mulatni és tündökleni.

Tíz évig tartott a vigalom, tíz évig szórta tele kezekkel férje vagyonát azon reményben, hogy egyszeri álmait, melyet atya házában el nem érnetett mint hajadon, most mint bájós és vagyonos özvegy kivihesse, s hogy egy rangjához és neveléséhez illő ifjut találand, ki szerelmével koronázza meg gazdagságát; azért fényes házat tartott, estélyein a megye legbűszkébb nemesei vettek részt, százan és ezren hódoltak és hizelegtek, fölébe emelték a világ híru szépségeknak, bálványozott, csodált és dicsőítettt vala, mindenki felajánlá szívét, s mégis másoknak nyujták kezöket; így teltek évek pompa, ragyogás és élvek között, Prágainé várt, hogy várat nyerjen; de fájdalom, hosszú várakozásának eredménye nem egy nemes váru, de koldusbot leve, mert az aranybánya kifogyott s ő kipuoztatva mindenéből kötszbebejő szegénységbe süllyedt.

Prágainé elrémülve e bukástól félelemtől, mint a fuldokló az utolsó hajszalát is megragadá, hogy kimene-külhessen e szörnyü helyzetből, s nem tekintve hitét, becsületét és női méltóságát, melyet már eddig is elég homály fedett, Ali Goel kalandor vezér elé vezettette magát, kit csábjaival és kellemeivel egészen elhívólt, s csak hamar urnöje, sult-nája lett nemcsak minden rab-nőnek, de magának Ali Goelnek is, kinek ellenállhatatlan kellemein kívül, még azon használható tulajdona is

melynek bélyegezve kellett volna lenni, s ennek folytán elmarasztaltatott a tiszai vaspálya 29,158 fr. bélyegdíjban, 19,439 frt büntetésben; az államvasut 21,569 frt bélyegilletékben és 7944 frt büntetésben; a galiczia pálya 2625 frt bélyegdíjban és ugyanannyi büntetésben. Összesen tesz a felfedezett bélyeg rövidítés a büntetési díjakkal együtt 73,422 frtot, melyből az osztrák törvények szerint a feladónak mintegy 10,000 fr tuti a markát.

— *Toborzás Mexiko számdra.* Mint egy bécsi lap közli, f. hó 16. iratott alá gr. Mensdorff minister által egyrészt s Barandianan mexicói követ által másrészt a pót-egyezmény, melynél fogva a mexicói kormány felhatalmaztatik, hogy az ausztriai államokban az ausztriai önkényes csapat teljes kiegészítésére 2000 emberig toborzathat. E toborzások azonnal meg is kezdetnek, miután minden előkészület meg van téve.

* *A Kassai jogászelegyző-egylet* husvét után műkedvelői szinelőadást fog rendezni.

* *Tegnap, szerdán délután* Kassán ismét mennydörgés és villámlás volt sűrű esővel és kevés jéggel.

* *Az unghváriak* mindegyre sürgetik Latabárt, hogy Kassáról oda menjen társulatával, Latabár ur szívesen enged a lelkes unghvári közönség meghívásának.

— Azon t. előfizetők, kiknek előfizetésük e hó végével lejár, tisztelettel felkérnek, hogy a további megrendelést mielőbb megtenni sziveskedjenek. — Hasonló szívesre kérjük azokat is, kik még mindig tartozásban vannak.

Vegyes hírek

— *A belgrádi török* várban nagyszerű katonai összeesküvésnek jöttek nyomaiba, s csak igen kevés hiányzott, hogy az egész erőd légből nem repült, miután egy jelentékeny löporraktár a meggyújtásra kijelölve volt. Egy közkatona égő kanóczzal kezében a löporraktár mellett rajtakapott, s ott azonnal fölbövetelt; többen befogattak.

— *(Borzasztó helyzet egy lezárdott pénzszekevényben.)* A múlt hónapban egy fiatal munkás Drezdában borzasztó helyzethez jutott. Mint ügyes munkás, egy ottani lakatosmesternél betörés-mentes pénzszekevényeket készített, és azokból már száznál többet szolgáltatott át munkaadója kezébe. Korunk e tolvajboszantó találmányából épen ismét egy új példány készült el, s az ifju munkás a zár-próbához látott. Ez azonban nem ütött ki tetszése szerint. A zárok és rugók nem forogtak kellő pontossággal, szóval a mű hiányosnak tűnt fel. Mindamellett nem volt képes kitalálni miben rejlik tulajdonkép a hiba, s miután kívülről semmit sem fedezhetett föl, égő gyertyával belép a szekevénybe, s magára zárhatja az ajtót. Itt megkezdte szemlélését, bevilágítja a szekevény minden részét, de még mindig nem sikerül neki a hibát felkutatni. „Igy hát le a lakattal — kiált — nyissátok ki az ajtót!” A kívül álló segítők szót akarnak fogadni, de a reteszek nem mozdulnak. Egyik is, másik is megkísérte, de sikertelenül. Azalatt hosszú, aggodalmas negyedóra mulik el. Az elzárt, ki természetből bátor, erős idegzetű

és csüggedetlen férfi, most rémülve veszi észre, hogy lélekzete elszorul, s a gyertyaláng, éltető lég hiányában közel áll a kialváshoz. Aggódás fogja el s kéri társait, hívják elő a mestert. Ez rögtön ott terem, próbálja az ajtót felnyitni, de minden kísérlete ép oly eredménytelen marad, mint előbb a segítőké. A szekevényben a gyertyavilág még néhánysozó bágyadtan fellobog, s aztán kialszik. Az ifju egész testét hideg veríték borítja el, lélekzete mindinkább elszorul s körülötte siri sötétség. Most kétségbeesés szállja meg a szerencsétlent vas koporsójában. Óriási erővel feszíti karját az ajtónak, de az ércfalak daczolnak készítőjük erőfeszítéseivel. Még egyszer összeszedi magát; világot akar, gyújtó után tapogatózik, és keze egy sróf huzóra akad, melyet valaki a szekevényben feledezt. A remény visszatér szívébe; pontosan ismerve a végzeteljes lakat minden egyes részét, kezdi azt lestrófolni. Térdei inyonak, keble meg akar szakadni, de a kéz nem remeg, megtalál minden legparányibb sróft, — és csavarja azt, csak csavarja azt villámgyorsan. Végre lehull a lakat az ajtó felpattan, és a haláltól oly csodásan megmentett örömtelten dől társai karjaiba. (V. U.)

— *A schüttenhofeni zavargások felől* a többi között így ír a prágai: „Tagesbote” egyik levelezője: D. u. 1 órakor kezdődött a vidéki s itteni csöcselék összevisszelekezése, mire a vásár a legjobb alkalmat szolgáltatá. Ezt csakhamar követte több ház ostromoltatása és betörése, melyeknek tulajdonosai, izraelita kereskedők, minden holmijukat elvesztették, mert a mit nem raboltak el, azt tönkre tették. Végül elég későn, midőn a kihágások már a legnagyobb fokot érték el, 13 csend- és pénzügyőrök álló fegyveres erő lépett fel, s miután sikerreltlenül inté a tömeget a szétoszlásra, lött. Nehányan megsebesültek; de a lövésre a tömeg köréből szintén lövéssel feleltek s a csendőrök a városházára szorítottak, hol eltorlaszolták magukat. Ezután a rabló csöcselék ellentállás nélkül rohant a kitűzött cél, H. F. gazdag kereskedő kirabolatására. A ház elfoglalása után egész rendszerrel jártak el, nemcsak pénz, arany, ezüst, valamint az ágyi s másnemű ruhákat raboltak, minden kereskedői pórtékát is, ide érve a vasat, lánczokat stb. A kár 10,000 frtra tehető. Egy izraelita timárnál aztán tovább raboltak s utközben az izraeliták ablakait mind betörték. Szintgy betörték a városház, valamint egy városi hivatalnok ablakait, ki a rend helyreállításában különösen fáradozott. Ez erőszakoskodási jelenetek éjféltől 1 óráig tartottak, a lakosok azonban reggelig virrasztottak nagy aggodalomban, hogy vajlon a veszarhang nem jelent-e majd tüzet. Valjon vége-e már minden ijedelemnek, vagy csak a kezdeten estünk át, ki tudná megmondani; a kedélyek mindegyre nagyon izgatottak.

— *Amerika gyapothéskészlete* a hivatalos kimutatások szerint 1865 végével 2,100,000 köteg volt (egy köteg 200 kilogramm), a következő aratás pedig 15—18 millió kötegre van becslve. A newyorki „Economist” szerint az eladatlan tavalyi termés 2,500,000 bárra, s a jövő termés 20 millió bárra tehető.

volt, hogy sokat forogván és járván a nagyurak társaságában azoknak gyakran bizalmasabb órákban legfeljettebb titkaikat is kilopta, s azt közölvén Ali Goellel, ki kalandor csapatával mindenütt ott termett, hol a várakban gyengeséget, kevés fegyelmetlen őrzetet, vagy gondatlan felügyelést tudott, s merész csatározásai őt a legfényesebb eredményre vezették, mely, mint már említettük, kétszeresen érdekesebbé és vonzóvá tette Prágáinét előtte.

Igy történt egy alkalommal, hogy egy falut ki rabolván értésére esett, hogy a szomszéd faluban, Eszterházy Pál uradalmában Pál vitéz felügyelete alatt roppant kincs rejlik, melylyel egész hadsereget lehet toborzani és felszerelni.

Ali Goel visszaemlékezve azon retentő órára, mikor Pál vitéz elrabolta előle a feledhetetlen szép hölgyet, s ő boszut lihegve távozni kénytelenített, melyet évek óta táplált szívében s most elrabolni tőle a nádor kincstárát, megfosztani becsületétől s meggyalázva a bitóra juttatni, nem lesz-e ez ezerszer édesebb megtorlás, mintha ő saját embereivel lekaszabolná, szétvagdalná, mert így mint a haza vértanuját tisztelné az utóvilág, míg amugy sirján az örök szegény fog sötétleni, hogy fia is pirulni fognak atyjok, a titkos orzó nevét kimondani.

Ali Goel elhatározá tehát nem intézni nyílt megrohanást, hanem egyetértve nejével és egy gonoszlelkű vén cigány nővel, úgy tervezte ki, hogy mákonyos pálinkával leitatják az őröket, az udvarra nyíló rostélyza-

tot felreszelik, a láda lakatjait az ugynevezett generalis kulcsokkal felnyitatták és a kirabolt pénzes zacskók helyébe kavicsot töltenek, mint ezt némely pénztárnokok máskor is tevék, hogy a vizsgáló bírakat e zacskókkal megcsalhassák, s így ha valaha az orzás tika napfényre jó egészen valószínű lesz, hogy azt maga Pál vitéz tette s így a vád annál súlyosabb büntetést hozand fejére.

Prágáiné, a cigányné segélyével szerencsésen végre vivé a borzasztó merénnyt s annak jutalom fejében odadobva Klára menyasszonyi gyöngy-koszoruját, maga nagy diadallal vitte Ali Goel elé a pompás hozományt.

Ali Goel tapsolt és tombolt örömeiben, de nem volt rá sokáig ideje, mert kémei által értesült, hogy Eszterházy nádor, az ezer aranyat érő főuradalmába személyesen megérkezett, ezt elfogni lett e percztől legfőbb vágya; egy roppant rohamot intézett, honnan mint láttuk roppant kudarczsal kényszerült megfutamodni.

De e futás, mint Mahomed futás, szerencsét hozott reá; nem sokára az ozman birodalom legfényesebb hivatalát ragadta kezébe, s négy világrész felé harsogott parancs-szava, azaz nem annyira az övé, mint a leleményes eszű Prágáiné, ki Pompadourként királyok, s nemzetekkel játszott s ezereket s milliókat áldozott fel női szeszélyének; de végre az ő nagyra teremtője, a sultán elhunyt, az új császár körébe új kegyenczek rajongtak s Ali Goelnek is, mint minden kegyencnek, ezen futó csillagoknak, kiket nem ész és érdem, hanem a

Irodalom.

— *Beküldetett: „A herceg Eszterházy-vagyon kezelése gr. Zichy Ferencz által”* című rópiratnak 2-ik kiadása. Megczáfolása a hasonczimú rópiratban foglalt teljesen valótlán és elferdített tényeknek. Bécs 1865. Kiadta Dittmarsch Károly.

— *Megjelent és beküldetett: az „Erdészeti és gazdasági Lapok. III. füzeté* következő tartalommal: Az erdészeti törvényjavaslat ügyében. A telkesítések és földjavítások. A magyar birodalom erdőségeinek természeti viszonyai. Gabonánk könnyebb eladhatására szolgáló némely eszközökről. Milyen termőhelyet és minő kezelést kíván a vörös-fenyő. Árvány trágyák. A fenyőtűk sárgasága. A faizási szolgálat megváltása Bihar megye, Szurdok községében. Fromage de Brie. Eső-mennyiség, mely az erdő talaját éri. Allatélet érdekiben. *Külföldiek:* U óriási fenyő. A marhavész Angliában. Bösz farkas. Szelidített mezei nyul. Koderle-labdások. Fogságban nevelt vasmacska és evet. — Ára ezen folyóiratnak egész évre 5 forint.

— *„Képes világ”* cím alatt Pesten a Deutsch testvérek egy képes folyóiratot indítanak meg *Vértési Arnold* jeles írónk szerkesztése mellett. — Ezen vállalat annál inkább méltó a pártfogásra, mert tiszta jóvelmele a magyar írói-segély-egylet alapítókéjének növelésére van ajánlva. Előfizetési ára egész évre 6 forint félévre 3 forint évnegyedre 1 forint 50 kr.

Színházi szemle.

— *Szombaton. márczius 17.* Rónai Gyula védőgelőadása jutalmául adatott: „Lear király,” nagy tragoedia 5 felvonásban, írta Shakespeare, fordította Vajda Péter. — Mindenekelőtt sajnáljuk, hogy Lear fordításai közül nem a Vörösmarty gyönyörű nyelvért hallottuk, ugy tudjuk, az ő fordítása sokkal szebb és sikerültebb mint a Vajda Péteré; — sajnáljuk továbbá, hogy az előadás sem volt egészen oly szabatos, mint a minőnek méltán várhattuk. Egyébként egyes apró hibákat ziviesen megbocsátunk akkor, midőn a darab hőstét oly művésziileg látjuk megteremtve, miként Rónay Learje volt. Ő a fenséges, büszke, ingerlékeny, szenvedélyes királyt, s a szerencsétlen sorsüldözött, s a gyermeki hálátlanság által sujtott apát egyaránt jól adta; nagyszerű jelenete volt, midőn Cordelia holtteteme mellett összeroskad. — A többi alakok közül figyelemre legméltóbbak: Kent gróf, Takács, s Edgár Krasznay. — az utóbbinak alig volt egy pár sikerült jelenete, amin nem is csodálkozhatunk, mert Edgár a legnehezebb szerepek egyike lévén, kitűnő alakító tehetséget igényel. — Takács jó volt mindvégig. — Temesváry (Edmund) jól játszott, ugy Tóth (Glóster), Horváth (Alban), Szentgyörgyi (Cornwall) s a többi apróbb szereplők is. — A nők, Philippoviczné (Goneril), Takácsné (Regan), Rónainé (Cordelia) dicséretesen adták szerepeiket. Bokor (bohóc) jó alak. — Az igen szép számú közönség Rónayt zajos tapsokkal üdvözölte s koszorúval is megtisztelte.

— *Vasárnap, márczius 18.* „A szép Heléna,” ope-rette. — Mindszenti Cornelia napról napra szebben énekel. — A mai előadás igen jó kedvvel ment. — Közönség nem nagy.

— *Hétfőn, márczius 10.* „A lelecz,” 120 aranyos népszimű Szigligetivel. Jó darab, sikerült előadás. Kis közönség.

— *Keddén, márczius 20.* Bercsényi Béla jutalmául: „A kit a világ elítél,” eredeti dráma 5 felvonásban, írta Bercsényi Béla. A jutalmazott ifju szerzóni nem akaró zajos tapssal fogadta a középszámu közönség, s többszöri kihívásban részesíté. A darabot jövő számunk fogja ismertetni.

sors szeszélye lők fel a magasra, azon sors jutott, hogy elmellőztelt, lealáztatott, s háttérbe szorítottat.

Ali Goel ugyan eleinte küzdött az elmerülés ellen, s minden eselt és ármányt megkísértett, hogy visszatolakodjék a trón közelébe s vetély társait letiporhassa, de e vetelkedés csak irigységet és gyűlöletet szült elleneinek szívében; erélyesen szította e tüzet az említett arab is s a harcznak áldozata ő lett, mert a helyett, hogy visszanyerte volna előbbi méltóságát, egy más ajándékot nyert az új sultántól, a vörös zsinórt, melyet a boszut lihegő arab maga kézbesített.

Ali Goel kiadta vésztlehellő lelkét s győzelmes ellenei elragadozták hátra maradott temérdek kincseit s jószágait, háremét; a szép Prágáiné alig birt megszökni a dühönczök ádáz köréből, s néhány ezer aranyat megtakarítva futott Bécsbe; ott a roppant néptengerben elrejtve, biztosságban vélte magát, de nemsokára megunt a magányt s újra zajos társaságokba, nagyvilági élvekbe merült, s határtalan nagyravágásával nemsokára azon szédítő magas vágy ébredt fel benne, hogy a császári udvarban is tündökölhessen; sokáig töprenkedett: hogyan jusson be e magas fénykörbe? Ily tépődések közben egy folyóirat akadt kezébe, melyben a fényes hadjáratok s napi események leírva valának ezek közt ott állt Pál vitéz neve is, ki mint írva volt, egy véres aratáson Eszterházy nádort bámulatos hősiességgel kiragadta a végveszélyből, de ő maga valószínűleg áldozatul esett.

(Folytatás.)

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, márczius 21-én 1866.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt	kr.	frt	kr.
Buza koblóntint	630	60	—	—
Kétszeres	480	—	—	—
Rozs	380	360	—	—
Tengeri	380	360	—	—
Árpa	240	230	—	—
Zab	200	180	—	—
Kása	680	640	—	—
Borsó	920	860	—	—
Lencse	740	700	—	—
Bab	720	680	—	—
Örlött dara	1180	1090	—	—
Tatárka	920	—	—	—
Burgonya	176	160	—	—
Aszuszilva	1140	1060	—	—
Szesz itezéskint	16	15 ¹ / ₂	—	—
Marhahus fontonkint	13	—	—	—
Bornyhús	14	13	—	—
Sertéshús	18	16	—	—
Vaj itezéskint	56	50	—	—
Zsir	32	—	—	—
Szalonna fontonkint	36	34	—	—

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi decz. 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:

Kassa	reggel	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Miskolc	7 52	4.44	3.34	2.12
Tokaj	9 35	7.33	5.50	3.40
Nyiregyháza	10 34	8.84	6.66	4.23
Debreczen	12 12	11.30	8.52	5.42
Püsp. Lad.	1 45	13.57	10.22	6.52
Szolnok	4 44	17.35	13.05	8.41
Czegléd érkezés	5 41	18.86	14.19	9.06
Pest	8 37	22.81	17.15	11.04
Bécs	6 —	37.07	27.98	18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:

Bécs indulás	8 óra — p. este	árjegyzék		
		I.	II.	III.
Pest	6 25	27	27	27
Czegléd	9 27	27	27	27
Szolnok	10 27	27	27	27
Püsp. Lad.	1 26	26	26	26
Debreczen	3 —	28	28	28
Nyiregyháza	4 28	28	28	28
Tokaj	5 25	25	25	25
Miskolc	7 29	29	29	29
Kassa érkezés	10 35	35	35	35

Hivatalos értesítés.

1812. polg. sz. 64(1)3
Csődhiromény.

Kassa szab. k. város törvényszéke részéről ezennel közhírre tételik, miszerint Hegedüs István helybeli kereskedő ellen Mahr Ferdinand, továbbá Moll F. és Novotny N. mindnyájan kassai lakosoknak csődkiérelmekre a csőd az 1840. 22. t. cz. 6. és 11. §-ai értelmében elrendeltetett, s ennek folytán hitelezőinek e törvényszék mint csődbíróság előtti összejöveteleire f. évi június 4, 5 és 6. napjai tüzetvén ki határidőül, ideiglenes tömeggondnoknak Brosz Jónát h. ügyvéd, perügyelőnek pedig Fejér István h. ügyvéd nevezettek ki.

Felszólítanak tehát mindazok, kik a fennebbi csődömegeből bármily jogczim alatt valamit követelnek, hogy kereseteket szükséges okmányok és bizonyítványokkal támogatva a fent kitűzött határidőre annál bizonyosabban adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adni.

Kelt Kassán 1866. évi márczius 20. tartott törvényszéki mint csődbírósági ülésből.
539. t. k. szám. 56(3)3

Hirdetés.

Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírre tételik, mikép Herskovits Sámuel baskói lakos felperes részére, Juhász István és neje Hornyák Erzsébet fonyi la-

kosok végrehajtást szenvedő alperesek elleni perben fennebb említett alpereseknél bíróság lefoglalt, és összesen 1547 frt. o. ért. megbecsült, Fony községben telekkönyvi 17. számú ivben foglalt ingatlanaira 1866. évi február 28. 539. szám a. hozott végzés folytán megtartandó bírói árverés megrendeltetvén, annak fogantatására 1866-ik évi április 26-ik napja mint első, és 1866. évi május 14. napjának mindenkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésen annak becsáron alól el nem fog adni, és hogy az árverési feltételek, valamint a telekkönyv és becs azon ideig bármikor a törvényszéki iródban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1866. évi febr. 28. tartott megyei törvényszéki ülésből.
Kunsch Gábor,
m. alispán.

Magán hirdetések.

Haszonbéri hirdetés.
Megyebeli Buzinka helységében — az Ida vizen egy egészen új alakított 4 kövü fűrés és 5 oszlopu kendertörő malom a hozzátartozó lakház és 12 köblös földdel f. évi Julius 1-ső napjától 6 egymás után következő évre bérbe adatik.
A haszonbérleti szándékozók a szerződési feltételeket Báró Fischer Sándor buzinkai földbirtokos, mint a bérbeadandó malom tulajdonosánál, Buzinkán bármikor megtekinthetik, és bővebb felvilágosítást nyerhetnek. 63(1)2

Kassa, márczius 21. Folyvást nedves idő, naponta eső van, miáltal a tavaszi szántás-vetés akadályoztatik. A piac e lég élénk, az árak csökkentek.

Eperjes, márczius 19-én. Buza koblóntint 6 frt 40. — 5frt. 80. Rozs 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Tengeri 4 frt. 20 kr. — 4 frt. — kr. Árpa 2 frt 80 kr. — 2 frt. 60 kr. Zab 2 frt. 60 kr. — 2 frt 40 kr. Kása 7 frt 60 kr. 7 ft. 20. Borsó 6 ft. 40. 6 ft. — Lencse 7 ft 60. 7 frt 20 kr. Bab 7 frt. 60 kr. — 7frt. 20 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. 11 frt —. Tatárka 8 frt — kr. 7 frt. 60 Burgonya 1 ft 40. 1 20. Aszuzsi va 11 ft. 20. Szesz itezéskint (magyar iteze abroncs alatt 30 foku) 18 kr. Marhahus fontonkint 10 kr. Bornyhús 12 kr. Sertéshús 16 kr. Vaj itezéskint 50 kr. Zsir 44 kr. Szalona font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánkint 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

— **Győr, márczius 17.** Az üzlet a hét második felében is igen szűk körben mozgott, s a pangás inkább nő, mint fogy. Buza s zab árai jelentéktelen forgalom mellett nem változtak, rozs némileg szilárdult, s árpa — sörözésre alkalmas — külföldi vételi megbízások foly-

tán keresletben részesült. A jegyzett árak egyébiránt csak névleges értékkel bírnak. — Bácskai buza 85 — 87 ftos 3 — 3 ft 10 kr, vidékünkbeli 85 — 87 ftos 2 fr 90 — 3 fr 5 kr, tiszavidéki 88 — 89 ftos 3 fr 45 — 50 kr, bánsági 88 — 89 ftos 3 fr 50 — 55 kr, rozs 79 — 80 ftos 2 fr 15 — 20 kr, árpa 70 — 72 ftos 1 fr 80 — 85 kr. etetésre való 1 fr 60 — 70 kr, kukoricza 82 — 83 ftos 1 fr 95 — 2 fr, zab új 45 — 46 ftos 1 fr 13 — 15 kr, ó 49 — 50 ftos 1 fr 18 — 20 kr.

Sorsshuzás.
Buda, márczius 17-én tartott sorsshuzás alkalmával kö. vetkező számok huzattak **76, 11, 82, 14, 50,** Legközelebbi huzás márczius 28-án.

Bécsi börze Márczius 20-rol.

5% Metallique	60.65
Nemzeti kölcsön	62.30
Bankrészevény	713. —
Hitelintézeti részevény	139.50
Londoni	104. —
Ezüst	102.50
Arany	4.95

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 11 óra 45 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
" **Eperjesnek, Lőcsére** minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
" **Pestre, Rosnyón és Váczon keresztül** minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.
" **Tarnóba, Eperjesen keresztül,** vasárnap, kedden, esőtörtökön és szombaton éjjel 1 órakor. Személybér 14 frt 16 kr.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponkint kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és **Ungvárról Kassára:** szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Ungvárról Munkácsra: szombaton kivéve naponta 6 órakor reggel.
Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. e.

Munkács-Beregszázi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászra. Kedden, szerdán, pénteken szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
Menet-jegyzék Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. **Felvételi-ügynökség** Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korsómában: Guth József.

A „Hungaria biztosítobank“ jelentékeny összeköttetéseivel fogva azon kedvező helyzetben vagyunk, miszerint minden érték összeget a legutányosb feltételek mellett biztosíthatunk.

Az elvek, melyek eme válatat eljárás vezérlik, már is nagy mértékben megszerzék az újabb hazai intézet részére a közelmélet, melyet részemről is pontos és igazságos eljárás által igazolni és jövőre is lehetőleg emelni komoly feladásom leendő. Tűzkárok köztudomás szerint a leggyorsabban megtérítetnek.
Ungvárt, márczius 14-én 1866.

57(3)3
Az ungvári ügynökség
Molnár János.

Biztosítási jelentés.

A „Hungaria“ biztosítobank alóli vezérügynöksége ajánlja magát ezennel a nagyjérdemi közönségnek

tűzbiztosítások eszközésére,

nevezetesen:
a) mindennemű gyárak, épületek, valamint azok beltartalma,
b) butorok, áruk, ingóságok és marhaállományok,
c) szabad ég alatt, csűrökben és más épületekben tartott mezei terményekre nézve.
Díjazásaink a lehető legutányosabbak és káraink köztudomásulag gyorsan kifizetnek*.)
Kassán, márczius 3-án 1866.

Kassai vezérügynökség
FLEISCHER és MEGAY.

*.) A biztosítás jótékonyágának és hazai társulatunk szilárd loyális eljárásának kétségenkülvül bizonyítványa az, hogy rövid fennállása óta ifju intézetünk csak tüz-esetekért közel egy fél millo forintot fizetett ki kárpótlásra. A kassai vezérügynökség jelentéktelen területére ebből 5795 frt. esik, mely itt fizetett ki és részesültek ebben a következő t. cz. biztosítók:
Klein V. Solymoson 675 frt. Rosenber F. Kisfaluban 395 frt. Groszman B. Somogyon 465 frt. Halas F. Szikszón 72 frt. Grünberger M. Ladoméren 620 frt. Nyomarkay B. Kozmán 176 frt. Szaladnya F. Forron 144 frt. Rosenblith L. Oroszkán 255 frt. Grosz H. Isztáncsán 401 frt. Pawlik E. Olasziban 99 frt. Körössy P. 165 frt. Kiss M. Dobszán 140 frt. Fábry V. Kézsmárkon 26 frt. Pál F. Dobszán 50 frt. Weisz F. Varanón 70 frt. Ungerleider L. Szatsuron 381 frt. Zoscsak A. 255 frt. Hauer F. Bártfán 13 frt. Budy F. Dobszán 118 frt. Mandl S. Szacsuron 29 frt. Estók P. Beretón 80 frt. Pischol S. 166 frt. Rudolf T. Olasziban 308 frt. Butkay F. Olasziban 79 frt. Stern D. és társa Homonnán 165 frt. Wittenberger S. Szebenben 230 frt. Weisz L. Ruzska-Gönczön 159 frt. Matusz J. Devecseren 59 frt., vagyis összesen 5795 frt. oszttrák értékben. 45(2)2

Biztosítási jelentés.

A „Hungaria biztosítobank“ című magyar biztosító intézet alóli ügynöksége ajánlja magát tűz biztosítások eszközésére, nevezetesen
a) mindennemű épületek és gyárak, valamint azok beltartalma
b) butorok, áruk, ingóságok és marhaállományok
c) szabad ég alatt, csűrökben s más épületekben tartott mezei terményekre nézve. —

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán